

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **A. K.**, bytom R., zastúpená JUDr. M. C., so sídlom v Ž., proti odporkyni: **D. R.**, bytom K., **o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 12C 1/2008, o dovolaní navrhovateľky, proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 28. januára 2011 sp. zn. 8Co 22/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením odvolací súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Čadca z 5. augusta 2009 č.k. 12C 1/2008- 92, ktorým uložil navrhovateľke povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok za návrh v sume 521 € podľa položky č.1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o súdnych poplatkoch). V odôvodnení svojho potvrdzujúceho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že vznik poplatkovej povinnosti podľa § 5 ods. 1 zákona o súdnych poplatkov vznikol navrhovateľke až dňa 26.6.2008, kedy podala riadny návrh na začatie konania. Za nedôvodnú považoval námietku navrhovateľky týkajúcu sa uplynutia lehoty na vyrubenie poplatku podľa § 13 ods. 1 zákon o súdnych poplatkoch, pretože táto uplynie až 31.12.2011.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka, ktorým žiadala napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súd na ďalšie konanie. V dovolaní uviedla, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil. Vyslovila názor, že

napadnuté uznesenie nerešpektuje ust. § 13 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch., pretože poplatková povinnosť jej vznikla podaním návrhu dňa 10.3.2005.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala účastníčka konania, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady pre to, aby bolo možné preskúmať napadnuté rozhodnutie z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, (len) pokiaľ to zákon pripúšťa. Dovolaním je v danom prípade napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým uložil navrhovateľke povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok za návrh v sume 521 € podľa položky č.1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona o súdnych poplatkoch. Keďže napadnutým je také uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., nemožno prípustnosť proti nemu smerujúceho dovolania vyvodiť z týchto ustanovení.

Prípustnosť dovolania by prichádzala do úvahy len v prípade výskytu niektorej z väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p.

V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolatel'ka netvrdila, že by konanie v danej veci bolo postihnuté vadou konania uvedenou v ustanovení § 237 O.s.p.; existencia takej vady v dovolacom konaní ani nevyšla najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľka nesúhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorý potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým uložil navrhovateľke povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok za návrh v sume 521 €. Z uvedeného je zrejmé, že dovolateľka spochybňuje správnosť vecnej stránky uznesenia odvolacieho súdu (správnosť právnych záverov, na ktorých spočíva napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu) a zastáva názor, že súdy v danom prípade nerozhodli vecne správne. Z obsahového hľadiska ide o námietku, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť iba procesne prípustné dovolanie; samo nesprávne právne posúdenie veci nie je ale procesnou vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. a prípustnosť dovolania nezakladá. Názor, že nesprávne právne posúdenie veci nie je procesnou vadou v zmysle § 237 O.s.p., je zastávaný všetkými senátmi občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (vid' napríklad rozhodnutia tohto súdu sp. zn. 1 Cdo 62/2010, sp. zn. 2 Cdo 97/2010, sp. zn. 3 Cdo 53/2011, sp. zn. 4 Cdo 68/2011, sp. zn. 5 Cdo 44/2011, sp. zn. 6 Cdo 41/2011 a sp. zn. 7 Cdo 26/2010).

Keďže prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd odmietol jej dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. júna 2012

JUDr. Jana B a j á n k o v á v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť:
Hrčková Marta